EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.7.2026
COM(2026) 387 final

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Bedömning i enlighet med artikel 4 i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Bedömning i enlighet med artikel 4 i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323

I. Inledning

Den reform av det gemensamma europeiska asylsystemet som infördes genom migrations- och asylpakten (*pakten*) är ett väsentligt steg mot att upprätta en mer hållbar, effektiv och motståndskraftig europeisk ram för migrationshantering.

Ett viktigt mål för pakten är att inrätta ett balanserat och integrerat system där ansvar och solidaritet är sammanlänkade och ömsesidigt förstärkande. Även om reformen ökar medlemsstaternas ansvar, särskilt vid de yttre gränserna, inför den också en permanent, obligatorisk och flexibel solidaritetsmekanism för att stödja de medlemsstater som är utsatta för ett starkt tryck.

För att det nya systemet ska fungera effektivt krävs därför att denna balans upprätthålls. Brister i genomförandet av pakten riskerar att undergräva solidaritetsskyldigheterna och det nödvändiga ömsesidiga förtroendet, särskilt när det gäller ansvarsreglerna. I detta sammanhang föreskrivs i artikel 60.3 fjärde stycket i förordning (EU) 2024/1351[1] (*förordningen om asyl- och migrationshantering*) att bidragande medlemsstater inte ska vara skyldiga att genomföra sina utfästelser eller att tillämpa ansvarskompensationer gentemot en gynnad medlemsstat, om kommissionen har identifierat systembrister med avseende på ansvarsreglerna som skulle kunna leda till allvarliga negativa konsekvenser för förordningens funktion. Bestämmelsen återspeglar behovet av att säkerställa att solidaritetsramen fungerar parallellt med ett effektivt genomförande av skyldigheterna i samband med fastställande av ansvar och överföringar.

Samtidigt bör det påminnas om att pakten innebär en bredare och mer omfattande reform av EU:s migrations- och asylram som väntas leda till att trycket vid unionens yttre gränser stegvis minskar och till att åtgärderna mot otillåtna sekundära förflyttningar inom unionen stärks. Genom det nya systemet inrättas mer integrerade förfaranden i alla skeden av migrationshanteringen, inklusive screening-, asyl- och återvändandeförfarandena och ett snabbt återvändande för de personer som inte är i behov av internationellt skydd. Systemet omfattar också åtgärder som ska effektivisera asyl- och återvändandeförfarandena, särskilt genom de reviderade begreppen säkert ursprungsland och säkert tredjeland, samt genomförandet av EU:s nyligen reformerade ram för återvändande. Tillsammans syftar dessa åtgärder till att inrätta ett effektivare och mer motståndskraftigt europeiskt migrationshanteringssystem.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 av den 14 maj 2024 om asyl- och migrationshantering, om ändring av förordningarna (EU) 2021/1147 och (EU) 2021/1060 om upphävande av förordning (EU) nr 604/2013, EUT L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:32024R1351.

Inom den första årliga cykeln för migrationshantering slog kommissionen i sitt genomförandebeslut (EU) 2025/2323[2] fast att fyra medlemsstater är medlemsstater som är utsatta för migrationstryck, nämligen Cypern, Grekland, Spanien och Italien. Dessa medlemsstater har rätt att använda den årliga solidaritetspool som inrättades genom rådets genomförandebeslut 2025/2642[3]. Förekomsten av systembrister i någon av dessa fyra medlemsstater som skulle kunna leda till allvarliga negativa konsekvenser för förordningen om asyl- och migrationshanterings funktion skulle aktivera artikel 60.3 fjärde stycket i den förordningen.

Mot denna bakgrund ska kommissionen enligt artikel 4 i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323 bedöma huruvida den praxis som avses i det beslutet och som rör förordning (EU) 604/2013[4] (Dublin III-förordningen) fortfarande inte har åtgärdats och därmed utgör systembrister som skulle kunna leda till allvarliga negativa konsekvenser för hur förordning (EU) 2024/1351 fungerar. I ett sådant fall ska artikel 60.3 fjärde stycket i förordningen om asyl- och migrationshantering tillämpas. Enligt beslutet ska kommissionen göra en bedömning senast den 12 juli 2026 och på nytt senast den 15 oktober 2026.

De bedömningar som kommissionen ska genomföra bör i första hand inriktas på om den praxis som avses i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323 avseende Dublin III-förordningen har åtgärdats och om framsteg har gjorts för att säkerställa att de nya ansvarsreglerna enligt förordningen om asyl- och migrationshantering fungerar effektivt. I detta sammanhang, och för att säkerställa en hållbar övergång från ansvarssystemet enligt Dublin III-förordningen till de nya reglerna som fastställs i förordningen om asyl- och migrationshantering, bör särskild uppmärksamhet ägnas åt graden av operativt samarbete mellan medlemsstaterna, inbegripet ett aktivt engagemang för att underlätta överföringar och ett progressivt samarbete i praktiska och logistiska frågor.

Mot bakgrund av detta ger det operativa samarbetet om tillämpningen av ansvarsreglerna mellan Cypern och de andra medlemsstaterna inte upphov till någon särskild oro. Det operativa samarbetet när det gäller tillämpningen av ansvarsreglerna mellan Spanien och de andra medlemsstaterna ger inte heller upphov till någon särskild oro. Därför behövs ingen särskild övervakning enligt artikel 4 i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323.

Den 4 april 2025 konstaterade kommissionen i sitt meddelande till rådet och Europaparlamentet om läget för migrationshanteringen på det grekiska fastlandet[5] att överföringar till Grekland bör äga rum på samma sätt som för de andra medlemsstaterna och i enlighet med Europeiska unionens domstols rättspraxis när det gäller tolkningen av artikel 3.2 i förordning (EU) nr 604/2013.

---

[2] Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323 av den 11 november 2025 i enlighet med artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351, EUT L, 2025/2323, 14.11.2025, ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=OJ:L_202502323.

[3] Rådets genomförandebeslut om inrättande av den årliga solidaritetspoolen för 2026.

[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning), EUT L 180, 29.6.2013, s. 31, ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:32013R0604.

[5] Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om läget för migrationshanteringen på det grekiska fastlandet av den 4 april 2025, COM(2025) 170 final.

I december 2022 avbröt Italien mottagandet av överföringar, med undantag för ärenden som gäller familjeåterförening för ensamkommande barn[6]. Europeiska unionens domstol konstaterade i sin dom av den 19 december 2024 i de förenade målen C-185/24 och C-189/24[7] att den medlemsstat som utsetts till ansvarig enligt kriterierna i kapitel III i förordning (EU) nr 604/2013 inte ensidigt kan avsäga sig detta ansvar.

Eftersom medlemsstaterna bör se till att den praxis som redan har observerats i deras länder i samband med förordning (EU) nr 604/2013 inte längre kvarstår, kräver det operativa samarbetet mellan Grekland och de andra medlemsstaterna samt mellan Italien och de andra medlemsstaterna när det gäller tillämpningen av ansvarsreglerna en mer ingående analys.

II. Bedömning av situationen i Grekland

Grekland har visat ett varaktigt engagemang och har gjort betydande insatser för att förbereda genomförandet av pakten, vilket framgår av kommissionens tredje lägesrapport om genomförandet av pakten[8], inklusive ett antal åtgärder som syftar till att säkerställa tillämpningen av de nya ansvarsreglerna i förordningen om asyl- och migrationshantering, samt viktiga innovationer i pakten, såsom screening- och gränsförfarandena och Eurodac.

Grekland har gjort betydande framsteg när det gäller att upprätta den rättsliga och institutionella ram som krävs för att genomföra pakten. Den nationella lagstiftningen om anpassning av den grekiska rättsliga ramen antogs den 9 juni 2026. Myndigheterna har också genomfört omfattande samordnings- och kommunikationsinsatser, bland annat utarbetande av operativ vägledning och särskilda workshoppar för de tjänster som deltar i genomförandet av de nya förfarandena.

Viktiga operativa förberedelser har också slutförts för gränsförfarandet. Grekland har utsett relevanta anläggningar, genomfört pilotövningar på flera platser och inrättat en samordningsmekanism för flera organ som omfattar alla viktiga nationella myndigheter, Europeiska unionens asylbyrå (EUAA) och Frontex. Myndigheterna har också infört operativa åtgärder som syftar till att underlätta efterlevnaden av de nya tidsfristerna, däribland förenklade hänvisningsförfaranden, ytterligare mottagningskapacitet på Kreta och särskilda transportlösningar för snabb överföring av sökande utanför Kreta. Den nationella myndigheten för transparens har utsetts till den oberoende mekanismen för övervakning av grundläggande rättigheter vid screenings- och gränsförfarandena.

I april 2026 informerade Grekland, i enlighet med artikel 23 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2055, EUAA om de platser som ska användas för

[6] Den 5 december 2022 utfärdade den italienska Dublinenheten ett cirkulär till samtliga Dublinenheter där medlemsstaterna uppmanades att på grund av plötsligt framkomna tekniska skäl avseende icke tillgängliga mottagningsanläggningar tillfälligt avbryta överföringar enligt förordning (EU) nr 604/2013 till Italien, med undantag för ärenden som gällde familjeåterförening för ensamkommande barn. Genom ytterligare ett cirkulär av den 7 december 2022 kompletterade den italienska Dublinenheten sitt tidigare cirkulär med att mottagningsförhållandena för tredjelandsmedborgare, även med beaktande av bristen på tillgängliga mottagningsplatser, måste omplaneras, med tanke på det stora antalet ankomster både via sjö- och landvägen. De ovannämnda cirkulärerna från 2022 har inte formellt återkallats eller ersatts av de italienska myndigheterna.

[7] De förenade målen C-185/24 och C-189/24 [Tudmur], punkt 42 bekräftas även genom EU-domstolens dom av den 5 mars 2026 om C-458/24 [Daraa], punkt 38.

[8] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Lägesrapport om genomförandet av migrations- och asylpakten*, COM(2026) 196 final.

överföringar enligt förordningen om asyl- och migrationshantering, inklusive flygplatser, hamnar och landvägen, platser för frivilliga överföringar och en standardflygplats.

Den nationella Dublinenhetens operativa kapacitet har stärkts avsevärt inför genomförandet av förordningen om asyl- och migrationshantering. Den 2 juni 2026 började ytterligare 15 tillfälligt anställda arbeta vid enheten enligt EUAA:s operativa plan, vilket innebär att den totala personalstyrkan uppgår till 69 anställda (34 tillfälligt anställda, 21 visstidsanställda och 14 fast anställda), med stöd av fem gruppledare. Personal från andra enheter kan också utplaceras för att stödja den nationella Dublinenheten under perioder av ökad arbetsbelastning. Dessutom har ett rekryteringsförfarande för ytterligare 116 visstidsanställda inletts, vilket ytterligare bör stärka den nationella Dublinenhetens kapacitet att hantera de inkommande ärendena och följa de nya tidsfristerna i förordningen om asyl- och migrationshantering. Den nationella Dublinenheten har utvecklat särskilda standardförfaranden för inkommande framställningar och överföringar inom ramen för förordningen om asyl- och migrationshantering. De nya arbetsflödena möjliggör systematisk kontroll av ansvar, tidigt deltagande av mottagnings- och barnskyddsmyndigheter och strukturerade förberedelser för inkommande överföringar.

Den organisation som krävs inrättas för att säkerställa att mottagnings- och identifieringstjänsten[9] informeras ungefär en vecka före överföringen, vilket gör det möjligt att i förväg organisera mottagningskapacitet och praktiska förberedelser. Veckovisa informationsutbyten om planerade ankomster stöder ytterligare den operativa beredskapen och en effektiv hantering av inkommande överföringar. Myndigheterna har också infört nödvändiga arrangemang för att vid behov tillämpa begränsningar av den fria rörligheten enligt artikel 9 i direktivet om mottagningsvillkor.

Den operativa kapaciteten stärks ytterligare genom stöd från EUAA. Myndigheterna har för avsikt att anslå omkring en tredjedel av den EUAA-stödda tillfälliga personalen (13–14 anställda) till inkommande framställningar och överföringar och planerar ytterligare utbildningsverksamhet för nyrekryterad personal. Detta kompletterar den utbildning som redan tillhandahålls av specialiserade utbildare vid den nationella Dublinenheten om förordningen om asyl- och migrationshantering, särskilt om ansvarskriterierna.

Grekland har framgångsrikt genomfört de tekniska kraven för att ansluta sina nationella system till det centrala Eurodacsystemet och kan överföra de uppgifter som krävs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt förordning (EU) 2024/1358[10].

[9] Ytterligare information om det grekiska mottagningssystemet finns i kommissionens meddelande om läget för migrationshanteringen på det grekiska fastlandet, COM(2025) 170 final. Enligt meddelandet kan man dra slutsatsen att även om det är fortsatt nödvändigt att förbättra vissa aspekter av migrationshanteringen, så finns det i asyl- och mottagningssystemet på det grekiska fastlandet inga brister på systemnivå som medför risk för omänsklig eller förnedrande behandling i den mening som avses i artikel 4 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna. Därför bör Dublinöverföringar till Grekland äga rum på samma sätt som för de andra medlemsstaterna, dvs. utan det krav på enskilda garantier som kommissionen rekommenderar i sin rekommendation (EU) 2016/1117, och i enlighet med domstolens rättspraxis när det gäller tolkningen av artikel 3.2 i förordning (EU) 604/2013.

[10] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1358 av den 14 maj 2024 om inrättande av Eurodac för jämförelse av biometriska uppgifter för att effektivt tillämpa Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2024/1351 och (EU) 2024/1350 och rådets direktiv 2001/55/EG, och identifiera tredjelandsmedborgare och statslösa personer som vistas olagligt och om framställningar från medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol om jämförelse med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818 och om upphävande av

DubliNet har uppgraderats och är fullt operativt i enlighet med de nya kraven. Ytterligare automatisering av registrerings-, klassificerings- och ärendehanteringsprocesserna håller på att undersökas för att minska den administrativa arbetsbelastningen och stödja efterlevnaden av tidsfristerna i förordningen om asyl- och migrationshantering.

Det nationella ärendehanteringssystemet Alkyoni II har uppgraderats för att stödja genomförandet av förordningen om asyl- och migrationshantering genom automatisk tidsfristsberäkning, arbetsflödeshantering, ärendeövervakning, varningar och rapporterings- och statistikfunktioner samt integrering med Eurodac. Det planeras ytterligare uppkopplingar till DubliNet, informationssystemet för viseringar, Schengens informationssystem och Etias, så att handläggarna kan utföra viktiga förfarandemässiga arbetsuppgifter på en enda plattform. Denna utveckling bör förbättra effektiviteten, stärka övervakningen av arbetsbelastningen och eftersläpningen i ärenden och underlätta efterlevnaden av de nya förfarandekrav som införs genom förordningen om asyl- och migrationshantering.

Under de första veckorna av tillämpning av förordningen om asyl- och migrationshantering (12 juni–7 juli 2026) rapporterade åtta medlemsstater till kommissionen att de hade lämnat in framställningar om övertagande och aviseringar om återtagande till Grekland. På grundval av den tillgängliga informationen har Grekland upphört med sin praxis att inte godta ansvar och inga negativa svar har lämnats av skäl som ligger utan tillämpningsområdet för förordningen om asyl- och migrationshantering under denna period. Den lagstadgade tidsfristen för att besvara vissa av dessa framställningar och aviseringar i enlighet med artikel 39.1 i förordningen om asyl- och migrationshantering och artikel 41 i förordningen om asyl- och migrationshantering har ännu inte löpt ut. Mellan den 12 juni och den 7 juli, och med hänsyn till den alltjämt nyligen ändrade praxis rörande godtagande av ansvar, har ännu inga överföringsframställningar lämnats in till Grekland.

III. Bedömning av situationen i Italien

Italien har visat ett varaktigt engagemang och har gjort betydande insatser för att förbereda genomförandet av pakten, vilket framgår av kommissionens tredje lägesrapport om genomförandet av pakten[11], inklusive ett antal åtgärder som syftar till att säkerställa tillämpningen av de nya ansvarsreglerna i förordningen om asyl- och migrationshantering, samt paktens viktiga innovationer såsom gränsförfarandet eller Eurodac.

I juni 2026 antog det italienska ministerrådet ett lagdekret som införde brådskande åtgärder för att underlätta en snabb tillämpning av de viktigaste bestämmelserna i pakten. Genom lagdekretet införs ändringar av den nationella migrations- och asylramen, inklusive bestämmelser om asylförfarandet vid gränserna, screening, Eurodac, mottagningsvillkor och återvändandeförfaranden. Lagdekretet stärker även den administrativa och rättsliga kapacitet som krävs för att genomföra den nya ramen, särskilt genom att säkerställa ytterligare personal för asylförfaranden och åtgärder som ska minska eftersläpningen i asylärenden. Lagdekretet måste omvandlas till lag av den italienska lagstiftaren inom 60 dagar från offentliggörandet i Italiens officiella tidning, detta arbete pågår för närvarande.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013, EUT L,1358, 22.5.2024, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:02024R1358-20240522.

[11] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Lägesrapport om genomförandet av migrations- och asylpakten*, COM(2026) 196 final.

I april 2026 informerade Italien, i enlighet med artikel 23 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2055, EUAA om de platser som ska användas för överföringar enligt förordningen om asyl- och migrationshantering, inklusive flygplatser, hamnar och landvägen, platser för frivilliga överföringar och en standardflygplats.

Den operativa kapaciteten hos den nationella enheten för förordningen om asyl- och migrationshantering har stärkts avsevärt inför genomförandet av förordningen. Enheten har förstärkts genom rekrytering av ytterligare 15 långtidsanställda, varav minst 10 kommer att arbeta med inkommande överföringsförfaranden, vilket nästan fördubblar de tillgängliga resurserna för hantering av inkommande ärenden[12]. Ytterligare kontorsutrymmen och videokonferensutrymmen har också säkrats. Enheten är organiserad i specialiserade sektorer som omfattar inkommande förfaranden, utgående förfaranden, omfördelning, överklaganden och familjeåterförening, med handläggare som ansvarar för hela livscykeln för förfaranden inom sina respektive sektorer.

En bedömning av de förväntade effekterna av den nya rättsliga ramen pågår för att uppskatta den framtida arbetsbelastningen och de långsiktiga kapacitetsbehoven till följd av de reviderade förfarandena och tidsfristerna i förordningen om asyl- och migrationshantering. Samtidigt kommer en planerad omorganisation att göra det möjligt att fördela resurserna på ett mer flexibelt sätt utifrån arbetsbelastningen, med beaktande av både mängden framställningar och aviseringar, och de tillämpliga tidsfristerna för förfarandet.

Arbetsflödena håller på att anpassas på grundval av testningen av den nya DubliNet-programvaran, och ett nationellt ärendehanteringsverktyg har utformats för att underlätta hanteringen av framställningar om övertagande och aviseringar om återtagande. Operativa förfaranden har inrättats för att samordna verksamheten mellan de myndigheter som deltar i genomförandet av pakten (särskilt när det gäller handläggningen av ansökningar om internationellt skydd, bland annat av rättsväsendet), vilket ska säkerställa en effektiv handläggning av ärenden, en tydlig ansvarsfördelning och efterlevnaden av de nya förfarandekraven.

Kapacitetsuppbyggnaden stöds ytterligare genom kontinuerlig utbildning, deltagande i samordningsverksamhet, EUAA:s utbildningsmoduler och interna mekanismer för kunskapsutbyte. Erfaren personal som är certifierad som EUAA-utbildare tillhandahåller utbildning, vilket bidrar till en hög nivå av expertis och operativ samstämmighet inom enheten.

Organiseringen av det nationella mottagningssystemet förefaller tillräcklig för att ta emot personer som överförts enligt förordningen om asyl- och migrationshantering inom det befintliga landstäckande nätverket av mottagningsanläggningar, som omfattar centrum som lämpar sig för barnfamiljer och utsatta sökande. Mottagningskapaciteten håller på att byggas ut med stöd av ytterligare Amif-finansiering[13]. Om överföringarna skulle öka skulle dessutom den beredskapsplan som utarbetats av de italienska myndigheterna enligt direktiv (EU)

[12] För närvarande består den ”inkommande sektorn” (framställningar, aviseringar och överföringar) av tolv internt anställda och en tillfälligt anställd som rekryteras genom ett Amif-finansierat projekt.

[13] Detaljerad information om det italienska mottagningssystemet finns i de faktablad som utarbetats av EUAA som en del av genomförandet av Dublinfärdplanen (https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/dublin-procedure). Faktabladen innehåller detaljerad information om mottagnings- och förvarsförhållanden, inklusive förhållandena för utsatta personer, tillgång till grundläggande vård och omsorg samt information om asylförfarandet, inklusive tillgång till förfaranden och förfarandegarantier efter en överföring, i enlighet med kraven i relevant unionslagstiftning. Faktabladen är dynamiska och ändras i enlighet med förändrade omständigheter i den berörda medlemsstaten.

2024/1346[14] möjliggöra en snabb utökning av mottagningskapaciteten genom ytterligare logiplatser, samordnade av inrikesministeriet och prefekturerna.

Samtidigt fortsätter EUAA att ge operativt stöd på områdena utgående förfaranden, överklaganden och omfördelning och behovet av ytterligare stöd ska bedömas efter paktens inledande genomförandefas.

Italien har framgångsrikt genomfört de tekniska kraven för att ansluta sina nationella system till det centrala Eurodac-systemet och kan överföra de uppgifter som krävs för att fullgöra sina skyldigheter enligt förordning (EU) 2024/1358.

DubliNet har uppgraderats och är fullt operativt i enlighet med de nya kraven. De italienska myndigheterna har aktivt deltagit i eu-Lisas testningsaktiviteter, inbegripet bilateralt med andra medlemsstater, och har framgångsrikt testat nyckelfunktioner såsom skapande, överföring och mottagande av standardformulär. Personalen vid enheten för asyl- och migrationshantering har också gått särskild utbildning.

Samtidigt anpassar myndigheterna det nationella ärendehanteringssystemet (SUA) för att införliva de nya krav som införs genom pakten. De planerade uppgraderingarna syftar till att förbättra driftskompatibiliteten med polisdatabaser och Eurodac, underlätta utbytet av information mellan olika förfaranden och införa större automatisering av arbetsflödena.

Under de första veckorna av tillämpning av förordningen om asyl- och migrationshantering (12 juni–7 juli 2026) rapporterade åtta medlemsstater till kommissionen uppgifter om inlämning av framställningar om övertagande, aviseringar om återtagande och/eller standardformulär för överföringar. Utifrån tillgänglig information fortsätter Italien att godta framställningar och aviseringar genom tyst medgivande. Överföringarna har dock ännu inte återupptagits. Under ovannämnda period har tolv överföringar begärts och Italien har avvisat dem[15]. Enligt förordningen om asyl- och migrationshantering får en mottagande medlemsstat inte avvisa en överföring och ska, i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2055, föreslå ett alternativt datum för överföringen[16].

IV. Slutsatser

Betydande framsteg har gjorts i genomförandet av reglerna i migrations- och asylpakten. Medlemsstaterna är på god väg att anpassa sin nationella lagstiftning, inrätta och organisera de obligatoriska screening- och gränsförfarandena, uppnå tillräcklig mottagningskapacitet samt minska eftersläpningar och förseningar i asylförfarandena. Medlemsstaterna har också gjort framsteg när det gäller att stärka sin kapacitet att hantera ansvarsöverföringar och genomföra

[14] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1346 av den 14 maj 2024 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd, EUT L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:32024L1346.

[15] En överföring ägde rum till Italien under rapporteringsperioden, på grundval av en framställning som bekräftades före den 12 juni 2026.

[16] Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2055 av den 2 oktober 2025 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1351 vad gäller asyl- och migrationshantering och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003, EUT L, 2025/2055, 12.11.2025, ELI: *https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:32025R2055*. Enligt artikel 25.5 och artikel 26.2 i kommissionens genomförandeförordning ska den mottagande medlemsstaten inom fem dagar från mottagandet av formuläret antingen bekräfta att den är tillgänglig för att ta emot överföringen eller föreslå andra former för överföringen och/eller en annan plats och/eller tid för överföringen samt ange skälen till att den inte är tillgänglig för att ta emot överföringen enligt den överförande medlemsstatens förslag.

solidaritetsutfästelser. Samtidigt krävs det insatser för att ta itu med de återstående utmaningarna, bland annat när det gäller de nya ansvarsreglerna enligt förordningen om asyl- och migrationshantering.

Cyperns och Spaniens nuvarande tillämpning av ansvarsreglerna och det operativa samarbete som för närvarande pågår med dessa medlemsstater ger inte upphov till någon särskild oro och anses vara tillräckligt för att säkerställa ett korrekt genomförande av del III i förordning (EU) 2024/1351. Följaktligen anses ingen ytterligare övervakning enligt artikel 4 i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323 vara nödvändig.

De åtgärder som Grekland hittills har vidtagit, tillsammans med de nationella myndigheternas aktiva engagemang och samarbete med andra medlemsstater, är positiva tecken på att Grekland har börjat åtgärda den praxis som observerats vid tillämpningen av Dublin III-förordningen och visar att landet är villigt att säkerställa ett effektivt och korrekt genomförande av del III i förordningen om asyl- och migrationshantering. Eftersom de nya ansvarsreglerna enligt förordningen om asyl- och migrationshantering har tillämpats i mindre än en månad och tidsfristerna för de nya ansvarsreglerna ännu inte har trätt i kraft, är det ännu inte möjligt att avgöra om tidigare praxis har åtgärdats fullt ut.

De åtgärder som Italien hittills har vidtagit visar på betydande insatser för att förbereda genomförandet av del III i förordningen om asyl- och migrationshantering. I detta skede har det dock inte gått att se några konkreta tecken på att praxis enligt Dublin III-förordningen inte längre kvarstår, särskilt inte när det gäller det avbrutna mottagandet av överföringar, med undantag för ärenden som gäller familjeåterförening av ensamkommande barn. Dessutom finns det för närvarande inget som tyder på att de italienska myndigheterna aktivt har samarbetat med andra medlemsstater om de praktiska och logistiska åtgärderna för att återuppta överföringarna. Italien måste prioritera att ta bort alla återstående hinder, bland annat genom att upphöra med den praxis som hittills har förhindrat överföringar, och säkerställa det nödvändiga engagemanget och det operativa samarbetet med andra medlemsstater om alla praktiska och logistiska åtgärder, så att överföringarna kan genomförs effektivt i enlighet med förordningen om asyl- och migrationshantering.

Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka situationen på grundval av relevant information och relevanta data som medlemsstaterna ska tillhandahålla inför den bedömning som ska göras senast den 15 oktober 2026 i enlighet med artikel 4 i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/2323. I samband med detta kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt graden av operativt samarbete mellan medlemsstaterna, inbegripet det aktiva engagemanget för att underlätta överföringar och ett tätt samarbete i praktiska och logistiska frågor.